

Verzoek van het Tribunale di Roma van 7 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stefano Macrino en Claudia Capodarte, enerzijds en Roberto Meloni, anderzijds

(Zaak C-202/04)

(2004/C 179/11)

Het Tribunale di Roma heeft bij beschikking van 7 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 mei 2004, in het geding tussen Stefano Macrino en Claudia Capodarte en Roberto Meloni, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Verzetten de artikelen 5 en 85 EG Verdrag (thans artikelen 10 EG en 81 EG) zich ertegen dat een lidstaat een wettelijke of bestuursrechtelijke maatregel vaststelt, waarbij op basis van een ontwerp van een beroepsorganisatie van advocaten een tariefregeling met minimum en maximumbedragen voor de honoraria van de beroepsgenoten wordt goedgekeurd met betrekking tot dienstverrichtingen bestaande in (zogenoemde buitengerechtelijke) werkzaamheden die niet zijn voorbehouden aan de leden van de beroepsorganisatie van advocaten, maar door eenieder kunnen worden verricht?”

Hogere voorziening, op 10 mei 2004 ingesteld door Mühlens GmbH & Co. KG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 3 maart 2004 in zaak T-355/02, Mühlens GmbH & Co. KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) Zirh International Corp.

(Zaak C-206/04 P)

(2004/C 179/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 mei 2004 hogere voorziening ingesteld door Mühlens GmbH & Co. KG, te Keulen (Duitsland), vertegenwoordigd door T. Schulte-Beckhausen, advocaat, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 3 maart 2004 in zaak T-355/02⁽¹⁾, Mühlens GmbH & Co. KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) Zirh International Corp.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 3 maart 2004 (zaak T-355/02) alsmede de beslissing van de tweede kamer van beroep van verweerder en geïntimeerde van 1 oktober 2002 (zaak R-657/2001-2) te vernietigen;
2. verweerder en geïntimeerde te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat, gelet op de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten en de auditieve overeenstemming tussen de conflicterende merken, het Gerecht van eerste aanleg had moeten concluderen dat er een gevaar van verwarring in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94⁽²⁾ bestaat tussen de conflicterende merken.

Om deze reden betoogt rekwirante dat het Gerecht van eerste aanleg de vereisten van artikel 8, lid 1, sub b, verkeerd heeft uitgelegd en dat het bestreden arrest moet worden vernietigd.

⁽¹⁾ PB C 70, 22.03.2003, blz. 23.

⁽²⁾ van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1), zoals gewijzigd.

Verzoek van de Commissione tributaria provinciale di Novara van 26 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Paolo Vergani en Agenzia delle Entrate, Ufficio locale di Arona

(Zaak C-207/04)

(2004/C 179/13)

De Commissione tributaria provinciale di Novara heeft bij beschikking van 26 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 mei 2004, in het geding tussen Paolo Vergani en Agenzia delle Entrate, Ufficio locale di Arona, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Vormt artikel 17, lid 4 bis, van DPR nr. 917/86, dat in gelijke omstandigheden het voordeel van de halvering van het percentage op basis waarvan de belastingheffing op de vertrekpremie en de betalingen bij de beëindiging van de arbeidsverhouding wordt berekend, toekent aan vrouwelijke werknemers van meer dan 50 jaar en aan mannelijke werknemers van meer dan 55 jaar, een schending van artikel 141 EG (voorheen artikel 119 EG-Verdrag) en richtlijn nr. 76/207/EEG⁽¹⁾, is het met deze bepalingen in strijd of creëert het op gelijk welke wijze door die bepalingen verboden omstandigheden waarin mannen en vrouwen verschillend worden behandeld?”

⁽¹⁾ PB L 39 van 14.02.1976, blz. 40.